

වෙද කවියෙහි නිරූපිත දේශීය සර්ප වෙද විකිත්සාව පිළිබඳ විමර්ශනයක්

නෙරංජලා පුෂ්පමාලී
සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, කැලණිය.

ABSTRACT

දේශීය වෙදකමෙහි දක්නට ලැබුණු විශේෂත්වය නම් එක් එක් වෙද පරම්පරාව විසින් වෙදකම් ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස විවිධ උපක්‍රම භාවිත කිරීමයි. එහි දී මූලිකව ම ගුරුමුණියේ තබා ගැනීමේ උපක්‍රමයක් වශයෙන් ගැටලු ආකාරයෙන් පද්‍යයෙන් ඖෂධ ප්‍රකාශ කිරීම හෙවත් බෙහෙත් නියම කිරීම සිදුකරන ලදී. මෙසේ වෙදදුරන් විසින් ඖෂධ සංයෝග ප්‍රකාශ කළ කවි **වෙදකවි** වශයෙන් හඳින්වේ. ඒවායෙහි පවත්නා ගැටලුකාරී ස්වභාවය නිසා ම **වෙදගැට** ලෙස ද හඳුන්වන අතර ප්‍රත්‍යක්ෂ ස්වරූපය වනුයේ සංකේතානුසාරයෙන් ඖෂධ සඳහා සංඥානාම භාවිත කිරීම යි. එනිසා ම භාසා හා උපභාසය කැට්ටුණු විනෝදාත්මක ස්වරූපයක් ද මේවායෙහි දක්නට ලැබේ.

හෙළ වෙදකමෙහි ඇස් වෙදකම, කැඩුම් බිඳුම් වෙදකම, ආදී වශයෙන් ඒ ඒ රෝග මුල්කොට විශේෂඥතාව ලැබූ වෙද පරම්පරාවන් දකිය හැකි විම අනන්‍යතාවකි. ඒ අතුරින් සර්පවිෂ වෙදකම කැපී පෙනේ. සර්පවිෂ වෙදකම හා සම්බන්ධව ද වෙදකවි රැසක් රචනා වී ඇති අතර ඒවා අතුරින් වර්තමානය වන විට ලේඛනගත වී ඇත්තේ අල්ප කවි සංඛ්‍යාවකි. සෙසු කවි බොහොමයක් අප්‍රකටව පවතී. මෙහි දී සර්පවිෂ විකිත්සාව හා සම්බන්ධ වෙදකවි විමර්ශනය කරමින් ඊට අදාළව ඉස්මතු වන විශේෂ විකිත්සා ක්‍රම හඳුනාගැනීම අපේක්ෂිත ය.

ප්‍රමුඛ පද: දේශීය වෙදකම, වෙදකවි, සර්ප විෂ විකිත්සාව, වෙදදුරු, ආතුරයා,